

İçinizde Hiç Dosdoğru, Akıllı Başında Bir Adam Yok mu, Ey Müslümanların Orduları?! İslam'a ve Müslümanlara Vefâkar, Şereflerine ve Nâmuslarına Cefâkâr...

Uydu kanalları, Yahudilerin ağaçları yakıp yok ettikten, gençleri, yaşlıları ve çocukları evlerinde katlettikten sonra şimdi de Beyt Hânûn'da katledip yaraladıkları Müslüman hanımların üzerine nasıl kurşunlar yağdırdıklarını ve mescidlere nasıl da saldırıp yıkıntıya çevirdiklerini... canlı olarak yayınladı. Müslümanların başındaki yöneticiler ise hasar tespiti yapıp ölümlerin ve yaralıların sayısını saymakla uğraştılar. Bu hân yöneticileri, Yahudilerin vahşetini, âdetâ Müslüman hanımları bizzat kendi kurşunları ile katlediyorlarmışçasına baygın bir rahatlık içerisinde seyrettiler. Bunları seyrederlerken ne yerinden fırlayası bir gözleri ne de yumuşayası bir kalpleri vardı! Onların lisân-ı hâlleri, hiç de Düşman Yahudi'nin Müslüman hanımları katletmesine üzülen bir hâl değil, bilakis o hanımların Yahudi saldırısına karşı koymalarına üzülen bir hâl idi.

Ey Müslümanlar! Ey Müslümanların Orduları! Sizleri meydanlarda savaşmak üzere harekete geçirmek yerine aşağılanma ve utanç çukuruna sürükleyen bu yöneticilerin kısıkcından kurtulmanın zamanı gelmedi mi artık?! Yahudilerin Müslüman hanımlara kurşunlar yağdırdıklarını gözleri ile görüp Filistin'e sınır oldukları halde nasıl olur da Mısır, Ürdün, Suriye ve Lübnan orduları ölüm sessizliğine bürünürler? Baksanıza, Yahudi'nin vahşetine ve barbar saldırılarına karşı Filistin halkına yardım etmek yerine Mısır; Filistin'in Rafah kesiminde oturan kardeşlerine yardım etmelerini engellemek amacıyla, nasıl da hiç utanmadan sınır muhafızlarından oluşan bir birliği Mısır'ın Rafah kesimine göndererek sözde Yahudi varlığına geçit vermektedir!

İçinizde hiç, Allah'ın Rızâsı'na ve Cenneti'ne iştiaklı bir adam yok mu? İçinizde hiç, dünyanın ve Âhiret'in izzetine kavuşmak isteyen bir adam yok mu? İçinizde hiç, canını Allah'ın rızâsı uğrunda satıp bu yöneticilerin münkerlerini ortadan kaldırmaya, Allah ve Rasulü'ne Nusret verip amellerini Allah katındaki ak sâhifelere yazdırmaya hazır bir adam yok mu? İçinizde hiç, bu Müslüman hanımların düşman elinden uğradıkları bu vahşetin intikâmını alacak bir Mu'tasım yok mu?

Ey Müslümanlar! Ey Müslümanların Orduları! Velew ki yerinize çakılıp kalmanız ve yöneticilerinizi hıyânetleri olmasaydı, görürdünüz ki düşmanlarınız hiç de güçlü değillerdir. Zîra Yahudiler, hiçbir hakîkî savaştâ, hatta hiçbir "göstermelik" savaştâ dahi gâlip gelmiş değillerdir, gelemezler. Rabbimiz Subhânehu bunu bize şöyle beyân etmektedir:

Eğer sizinle savaşa girecek olsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez. [Âl-i 'İmrân 111]

Müslim'in tahrir ettiği hadiste Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] bunu bize şöyle beyân etmektedir:

Yahudiler ile mutlaka savaşacaksınız ve onları mutlaka öldüreceksiniz. Başka bir rivâyette ise şöyle beyân etmektedir: *Yahudiler sizin ile savaşacaklar, böylece onlara musallat olacaksınız.*

Benzer şekilde savaş yaşanan şu vâkıalar da bunu beyân etmektedir:

- İşte 1948 yılında, el-Kuds'ün siperleridir ki o vakit ordudan bir mü'min tâife geri çekilmeyi reddetmiş, ardından sebât edip muzaffer olmuşlardı.
- İşte 1968 yılında, el-Kerâme çarpışmasıdır ki o vakit ordudan bir tâife, komutanlarının emrine karşı çıkıp el-Kerâme'deki direnişçilere yardım etmek için çarpışmaya katılmışlar, ardından muzaffer olmuşlardı. Bizzat düşman tarafından kaçmasınlar diye operatörleri tankların koltuklarına sıkıca bağlanmış bir halde iken düşman askerleri, bazı tanklarını terk edip arkalarına bakmadan kaçmışlardı.
- İşte 1973 yılının henüz başları ki o vakit, Mısır Ordusu, Bar Lev hattındaki Yahudi istihkâm birliklerini yarmış, Suriye Ordusu da Yahudi'nin ağır silahlar ile donatılmış devâsâ cephânesine karşın Golan'da 1948 sınırlarını geçmişti. Ne var ki savaş meydanlarında zafere ulaşınlar diye değil de karşılama salonlarında müzâkerelere yol açsın diye Amerika'nın savaşa girmeleri için çizdiği plâna boyun bükme sonucunu, Enver es-Sâdât'ın Dafr Sivâr'daki hıyâneti ve Hâfız el-Esed'in Golan'daki askerlerini hayâl kırıklığına uğratması olmasaydı, velev ki tüm bunlar olmasaydı, hiç şüphesiz savaşın sonuçları bambaşka olurdu...

- Nihâyet işte 2006 yılının Temmuz ayında, Yahudi saldırısı ile meydana gelen olaylar ki sayıca ve techizatça az sayıda mü'min bir tâifenin gösterdiği azim direniş, Yahudinin burnunu nasıl da yere sürmüştü.

Zillet ve meskenet damgası vurulmuş Yahudiler, diğer Müslümanların beldeleri şöyle dursun, sırf komşu devletlerden birinin kendilerine karşı koyacağına en ufak bir ihtimâl vermiş olsalardı, muhakkak ki saldırmaktan kaçınırlar, buna cesâret etmeyi akıllarının ucundan bile geçirmezlerdi. Daha da ötesi Filistin'deki varlıkları sarsılır, şaşkına dönerler ve geçmişte dostlarının başlarına gelenler kesinlikle kendilerine de isâbet ederdi ki böylece kendi evlerini hem kendi elleri hem de mü'minlerin elleri ile harâb ederlerdi. Nihâyetinde Filistin'den sürünerek kaçıp canlarını kurtaranlar şanslı sayılırdı.

Hakikaten **Ey Müslümanlar!** Düşmanlarınızın kuvveti, ancak ve sadece yerlerinize çakılmanızdan ve yöneticilerinizin hıyânetlerinden dolayıdır. Bu yalnızca Filistin için geçerli de değildir. Bilakis bu, Kâfirlerce işgâl edilmiş Müslümanların beldelerinden her bir belde için geçerlidir. Doğrusu hangi belde işgâl edilmişse, bunun tek nedeni yöneticilerin hıyânetleri ve düşmanlarınıza yardım etmeleri ile sizlerin de kardeşlerinizden yardımınızı ve desteğinizi mahrum edip yerlerinize çakılmanız olmuştur!

İşte Keşmir, Hindular tarafından işgâl edildi de Pakistan yerine çakılıp ona yardım etmedi, tam aksine Keşmir'deki mücâhid hareketleri kindar bir şekilde sıkboğaz etti. İşte Çeçenistan, Ruslar tarafından işgâl edildi de Orta Asya devletleri ve Azerbaycan yerine çakılıp onu kurtarmadılar. İşte Afganistan, Amerika tarafından işgâl edildi de bu işgâl ancak Pakistan yöneticisinin hıyâneti ve entrikaları sayesinde gerçekleşti. Nihâyet işte er-Râfideyn ^[Fırat ve Dicle] toprağı Irak, Amerika tarafından işgâl edilebilir miydi hiç, velev Suriye veya Türkiye veya İran, onu kurtarmak için harekete geçmiş olsaydı?! Ya da Körfez devletleri, topraklarını Amerikan-İngiliz cephanelikleri ve düşmanın harekete geçme noktaları haline getirmeselerdi?!

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki Müslümanların orduları, sizin evlatlarınızdır. Arzuları, sizin arzularınız, coşkuları sizin coşkularınızdır. O halde bu Ruveybidâ yöneticileri değiştirmek için nasıl olur da onların yanında ve onlar ile birlikte harekete geçmezsiniz?! Nasıl olur da toprakları ve ırzları kurtarmak, hurumâtı ve mukaddesâtı korumak için onları harekete geçirmezsiniz?! Gerçek şu ki sizlerin ve onların canlarına düşkün olmaları, ne ecellerini uzaklaştırır ne de rızklarını çoğaltır! Bilakis Kazâ her ne ise, hem sizlerin hem de onların başına mutlaka gelir. Bir gün gelir, hayat sizin için de onlar için de son bulur. Velâkin böyle giderse, zillet içinde, utanç içinde, eziklik içinde ve teslimiyet içinde bir hayat süregider. Şüphesiz ki böylesi bir hayat, alçaltıcı zavallı bir hayat olur. Eğer bilerseniz, eğer bilirlerse...

İşte **Hizb-ut Tahrir** hepinize haykırıyor, Ey İnsanlar! Hepinizi çağırıyor Ey Ordular! Kadınların imdatlarına, çocukların çığlıklarına, yaşlıların ıstıraplarına icâbet edin artık!

İşte **Hizb-ut Tahrir**, hepinizi savaşmak için harekete geçmeye teşvik etmektedir ki her nerede bulunurlarsa bulunsunlar, mazlumların intikâmını alasınız, size engel olan yöneticileri ve âvânelerini yolunuzdan kaldırıp atasınız da, -selim bir kalp ile Allah'a gelenden başkası müstesnâ- ne evlâdın ne de malın fayda vermeyeceği günde, sizleri Allah'ın azâbından kurtaracak Allah'a bir yakınlığınız olsun.

İşte **Hizb-ut Tahrir**, kendisi ile birlikte **Râşidî Hilâfet**'i kurmak için... sizlerden Nusret talep etmektedir ki râşidlerden olasınız, öncü liderlerden olasınız, Mu'tasım gibi, Salâhuddîn gibi, Fâtih gibi olasınız... O gün gelince artık herhangi bir Kâfir veya Zâlim, -kurşunlar yağdırmak şöyle dursun- elini veya dilini bir hanıma kötülük ile uzatabilir mi hiç?! Ona kötü göz ile bakabilir mi hiç?! Onun canına kastedebilir mi hiç?! Zîra o gün artık, önceden olduğu gibi, İnsanlar için Çıkartılmış En Hayırlı Ümmet geri dönmüş olacaktır.

Ey îmân edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verene

davet ettiğinde icâbet edin! [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir

H. 13 Şevvâl 1427
M. 04 Kasım 2006